

Klasika Plus.cz

<https://www.klasikaplus.cz/festival-soudobe-hudby-musicolomouc-predstavil-dve-svetove-premiery/>

Festival soudobé hudby MusicOlomouc představil dvě světové premiéry

čtvrtek, 16. říjen 2025 14:06 [Karla Hofmannová](#)

[Facebook](#) [Twitter](#)

„Tomáš Pálka si připravil pro tento večer světovou premiéru skladby s názvem Landscape: MeadowShiver.“

„Poslední skladbou byla opět světová premiéra, skladba Marka Keprta v podání klavírního tria. S názvem Vážení steskusyť II.“

„Úsměvná a vtipná hříčka byla přijata s radostným ohlasem.“

Mezinárodní festival soudobé hudby MusicOlomouc vstoupil do 17. ročníku, který je letos věnován tématu *Keyboards* (Klávesy). I letos jsou pořadateli Univerzita Palackého v Olomouci a Spolek MusicOlomouc a společně nabídli v pondělí 13. října první koncert. V kapli Božího těla v univerzitním konviktu představilo šest hudebních skladatelů svá díla a přednesl je Mondrian Ensemble ze Švýcarska, se kterým jako host vystoupil Marek Keprt na klavír. Dvě z interpretovaných děl byly světovými premiérami.

Marek Keprt je skladatel a klavírista, ředitel festivalu **MusicOlomouc** a současně i pedagog katedry muzikologie Univerzity Palackého v Olomouci. Je duší celého projektu a hostitelem všech účastníků festivalu. V pondělí 13. října se účastnil akce i jako skladatel a klavírista, a dokonce i jako moderátor, aby oproti programu ohlašoval změnu řazení jednotlivých skladeb.

Jako první zazněla skladba **Bettiny Skrzypczak** ze Švýcarska s názvem *Scène II*. Hráli spolu **Ivana Pristašová** na housle a **Martin Jäggi** na violoncello a zvolna vytvářeli nenápadné souzvučky, nejprve velmi lehce a nasměle, pak spolu vedli dialog stále naléhavěji a pomalými glissy postupovali crescendem do forte. Pak lehké běhy houslí a violoncello se ukrylo do hloubek, aby vykouklo hlasitěji, až v průběhu dalšího crescenda se dostali spolu do expresivní hádky. Violoncello jako silnější a rozváznější partner si v klidu vedlo svoji linku, do které zasahovaly housle krátkými, disonantními vstupy, až se vše postupně utišilo do klidného dialogu. Flažolety houslí zněly jako hmyzí bzukot a zvukomalbou nešetřilo ani violoncello.

Jako druhé zaznělo klavírní trio japonského skladatele **Toshia Hosokawy** s názvem *Memory*, z roku 1996. Violoncello s houslemi vytvářely v pianissimu lehounké chvění a k tomu se přidával nasměle jednotlivými tóny klavír Marka Kepřta. Napětí se pomaloučku neznatelně zvedalo a tóny postupně konkretizovaly, až náhle dynamika nabyla na síle. Náhlé zklidnění... a klavír se nořil do hloubek na jednom tónu až do konce.

Další skladbou byly tři klavírní miniatury švýcarského skladatele **Heinze Holligera** s názvem *Elis* z roku 1966, šlo tedy o nejstarší dílo tohoto večera. Provedl je Marek Kepřt, první skladbu zahájily jednotlivé tóny s rytmickou návazností, které vyústily v hustší sazbu, druhou naopak zahájily hutné a ostré disonantní akordy ve fortissimo. Poslední část se rodila v hloubkách, shlukovaly se jakoby náhodně tóny, aby náhle propukly v osamocené akordy. Nechybělo bouchnutí do strun klavíru a pomalé doznívání.

Tomáš Pálka si připravil pro tento večer světovou premiéru skladby s názvem *Landscape: MeadowShiver*. Provedly ji housle, viola a violoncello, tedy **Mondrian Ensemble**, přičemž na violu hrál **Erik Zhen Mayr**. Viola zahájila jemným tremolem, napodobujícím bzučící hmyz, přidalo se vzápětí violoncello a posléze i housle. Zvukomalebné chvění a glissy vystřídalo pizzicato všech účinkujících a vykoukla na chvíli krátká melodie violoncella, přerušovaná houslemi. Ozývaly se nádechy a výdechy, jako jemný vítr, a pak zase zazpívalo violoncello, kterému odpovídaly oba další nástroje. Lehkou meluzínu vystřídalo pizzicato houslí, violoncello kontrovalo glissy a nad tím se vznášela viola ve své relaxaci.

Další skladbou s názvem *Nachlese... II* se představil **Michael Jarrell** ze Švýcarska a provedlo ji opět duo houslí s violoncellem. Oba nástroje zahájily vybrnkáváním a následným tremolem, lehounké, na jednom tónu, housle šly s flažolety do výšek v vznášejícím se oparu, který se ztišil v diminuendu. Poté další bzukot hmyzu, který létal do výšek a z místa na místo, přidaly se akcenty a běhy, náhlé crescendo zapůsobilo jako

agresivní roj, který v dynamických vlnách přilétal a zase odlétal. Housle zůstaly na vysokém tónu, pak se postupně zklidnily do pianissima.

Poslední skladbou byla opět světová premiéra, skladba Marka Keprta v podání klavírního tria. S názvem *Vážení steskusytí II* se hudebníci pustili do líčení průjezdu tramvaje v Olomouci po místních ulicích. Neobešlo se to bez malé úpravy strun v klavíru a zvukomalebné hody mohly začít. Nejprve jednotvárnost jízdy, pak začaly housle a violoncello „vrzat“ na jednom tónu, klavír rozloženými akordy jemně akceleroval. Zastávka „Fibichova“ se ozvalo několikrát od klavíru a jednotlivá hlášení zastávek se v průběhu klepotu pražců ozývala již záměrně zkreslená. Zvukomalba slov se občas konkretizovala, zřetelné hlášení „U dómu“ přerušilo skřípění kol a následoval pomalý rozjezd „U svatého Mořice“. Překvapila náhlá bouře a varovné, nesrozumitelné hlášení „Vážení cestující...“. Pizzicato violoncella se vzepjalo do forte a vše se náhle rázně ukončilo. Úsměvná a vtipná hříčka plná humoru a provedená precizně byla přijata s radostným ohlasem.

Publikum bylo vesměs mladé nebo starší poučené a reagovalo na všechny skladby s uznáním a pochopením. Veselý závěr ukončil první večer festivalu MusicOlomouc a navnadil na večery následující.

